A. 1836. N°. 12.

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 26 Januarij.

FRANKFORT, den 22sten Januarij.

Een berigt van de Italiaansche grenzen behelst het volgende: « Hetgeen de Fransche dagbladen bij voortduring van onlusten op Sardinie en van oneenigheid tusschen de ingezetenen van dit eiland en de regering van Turin schrijven, schijnt naar alles, wat men hier daaromtrent weet, zoo niet verdicht, althans ten hoogste overdreven te zijn. De uitrusting van het Sardinische smaldeel is alleen geschied wegens het misverstand, dat met Marokko ontstaan is. Deze expeditie is derhalve evenmin tegen Sardinie als voor don *Carlos* bestemd. Het zou te wenschen zijn, dat het even zoo gelegen was met de groote toebereidselen, welke tegenwoordig in de Engelsche havens plaats vinden. Daarmede moet klaarblijkelijk een gewigtig doel in verband staan, dat veel ernstiger gevolgen kan hebben, dan de kleine bewegingen in de haven van Genua. Wat eigenlijk het Engelsche kabinet voor heeft, waarom het zulke groote uitgaven doet, zonder vooraf de autorisatie van het parlement verkregen te hebben, is iedereen een raadsel. Dat men de vertoogen, welke sedert jaren tegen Rusland ingebragt worden, door eene oorlogzuchtige demonstratie zou willen ondersteunen, is naauwelijks te denken, vermits daartoe andere maatregelen vereischt worden, dan die in dezen oogenblik worden genomen, en het ministerie zich aan groote verantwoordelijkheid zou blootstellen, zoodra het hierin zonder voorafgaande toestemming van alle takken der Britsche wetgeving zou willen te werk gaan. Men helt derhalve meer over tot de meening, dat, bij de onmogelijkheid om den opstand in de noordelijke provincien van Spanje te dempen, het Engelsche kabinet zich gereed maakt om zijnen beschermeling, den heer *Mendizabal*, in het uiterste geval, dat misschien in het aanstaande voorjaar kan plaats hebben, onmiddellijk te ondersteunen, en dat het zich te dien einde uitrust, doch door allerlei valsche geruchten de openbare meening nog op het dwaalspoor zoekt te brengen.

— Een berigtgever van den Donau verzekert, dat het gevaar van eenen aanstaanden oorlog in het Oosten niet bestaat. Bekend is het, vervolgt hij, dat het Ottomansche rijk in den laatsten tijd aan innerlijke kracht verloren heeft, doch op geenen tijd meer, dan toen de beide zeemogendheden, vereenigd met Rusland, de zedelijke kracht van den Sultan in zijn rijk schokten; diens vloot in de haven van Navarino vernielden, en zoo den jongsten oorlog, die met het traktaat van Adrianopel eindigde, te weeg bragten. Wanneer de beide mogendheden, zoo gaat hij voort, sedert over den treurigen toestand der Porte klagten aanheffen; wanneer in Engeland de stem zich luide ten behoeve van het behoud des Ottomanschen rijks verheft, dan geschiedt zulks toch eerst sedert den oorlog, dien *Mehemed-Ali* tegen den Grooten Heer voerde, die den val van het Ottomansche rijk *niet* ten gevolge had, en sedert deze troon, na de geweigerde Engelsche hulp, door de onmiddellijke tusschenkomst van *Rusland* is *gered* geworden. — Het spreken over het gevaar van den nabijzijnden ondergang van de Porte is dus, met een woord, eerst begonnen, sedert het vroegere gevaar *verdwenen* was. Vermits echter bij alle, dus ook bij de zeldzaamste verschijnselen op het veld der staatkunde, gelijk overal, steeds eene oorzaak ten grondslag ligt, en de laatste gewoonlijk niet aan den dag wordt gebragt, zoo is men ook in het onderhavige geval geregtigd, om de bezorgdheid in Engeland aan geheel andere beweegredenen toe te schrijven, dan die in het publiek verspreid worden. Geen deskundige gelooft aan eenen aanstaanden oorlog in het Oosten of wegens Oostersche aangelegenheden, en zulks juist omdat de oorlog het onvermijdelijke gevolg van ieder veroveringsplan van den Russischen monarch zou zijn, en deze geene nieuwe veroveringen zou kunnen maken, welke tegen de gevaren en opofferingen van eenen oorlog zouden kunnen opwegen. Alle die geruchten, aldus besluit de berigtgever, hebben derhalve geen ander oogmerk, dan om de blikken der wereld door valsche geruchten van ernstige en wezenlijke gevaren af te trekken. In geene streek der wereld heerscht tegenwoordig diepere politieke rust dan in het Oosten; aan eenen nabijzijnden oorlog denkt niemand, en evenmin denkt men in naburige rijken aan het verstoren van den vrede."

— Uit Rome wordt den 4den Januarij geschreven: « Gelijk in gansch Italie de winter dezes jaars streng is, zoo hebben wij ook hier sedert eenige dagen gevoelige koude. Aan de olijfboomen en andere gewassen is aanmerkelijke schade toegebragt. Ook is, wegens de diepe sneeuw in Noordelijk Italie en zelfs op onze gebergten, de loop der posten zeer onregelmatig.

— Over het afgeloopen jaar bedraagt te Rome het getal overledenen 3977 en dat der geborenen 5142. De bevolking is tot 152,457 aangegroeid, waaronder echter vreemdelingen en joden niet begrepen zijn. Met dezen zal het getal inwoners 160,000 bedragen.

— Tijdingen uit Athene tot den 19den melden nader het volgende over de aankomst van Z. M. den Koning van Beijeren aldaar: « Na eene buitengemeen gelukkige vaart, is Z. M. Koning *Lodewijk* van Beijeren den 7den December des morgens na acht uur de haven van den Pireus binnengeloopen. Daar de zee den ganschen morgen met eene dikke mist overdekt was, was het wachtschip bij Aegina buiten staat om de aankomst des Konings te ontdekken en door seinen bekend te maken. Daardoor gebeurde het, dat de Koning bijna anderhalf uur op de komst van zijnen geliefden zoon moest wachten. Toen Koning *Otto* eindelijk bij de haven was aangekomen, spoedde hij zich naar de fraai versierde sloep en zeilde daarmede naar het vaartuig, waarop zijn Koninklijke vader zich bevond. Deze stond op het verdek, en zoodra de sloep eenigzins digt genaderd was, breidde hij zijne armen uit, en riep overluid: « mijn zoon! mijn *Otto!* Naauwelijks kon Koning *Lodewijk* het oogenblik afwachten, die hem zijnen *Otto* in de armen voerde, en de jonge vorst had nog niet geheel de ladder beklommen, welke naar het verdek geleidde, toen reeds de heilige kus des wederziens op zijne jeugdige lippen gedrukt was. De ontelbare menigte, welke bij de haven, op de schepen enz. verzameld was, deed de lucht van vreugdegejuich weergalmen. Na eenigen tijd in de kajuit vertoefd te hebben, begaven zich de beide Koningen aan land en reden in eene staatsiekoets, met 6 paarden bespannen, naar Athene, de hoofdstad van Griekenland.

— Bij de Oostenrijksche infanterie zal een nieuw soort van geweren ingevoerd worden, waarvan de sloten zullen ingerigt zijn naar de manier, die *Consolo* te Milaan het eerst uitgevonden heeft. Later zal men misschien dezelfde manier ook bij de kavallerie toepassen.

— In de Zwitsersche dagbladen vindt men weder een erg voorbeeld van zedelijke verbijstering aangehaald. Eene jonge vrouw heeft, met behulp van hare dienstmaagd, haren 72jarigen man door vergif om het leven gebragt. Om hare medepligtige tot de daad te versterken, zeide zij, dat zij te zamen nuchteren en barrevoets eene bedevaart naar Einsiedeln zouden doen.

PARIJS, den 22sten Januarij.

Men leest heden in een der oppositiebladen het volgende: « De zaak van de renteverminderíng staat tegenwoordig nog altijd boven aan; iedereen houdt er zich mede bezig, de financier en de handelaar zoo wel als de staatsman. In de aanstaande week zal het pleit in de wetgeving tusschen het ministerie en de voorstanders van den maatregel beslist worden. De heer *Gouin* zal den kampstrijd openen; de heer *Lafitte* zal zijn voorstel met dat van genoemd lid vereenigen. Als de gezindheid van de kamer niet verandert, gaat het voorstel zeker door en zal zich eene groote meerderheid voor de vermindering verklaren, daar bijna alle afgevaardigden zich vooraf daarover gunstig uitlaten. Gisteren vond men in de afdeelingen van de kamer niet dan voorstanders van den maatregel; slechts drie stemmen durfden er zich tegen te verklaren, te weten van verklaarde ministerielen, wier vermogen wijders genoegzaam geheel uit landsrenten bestaat. — Dan niet alleen in den boezem der wetgevende vergadering toont men zich ingenomen met het financiele plan van den heer *Humann;* overal legt men dezelfde gevoelens aan den dag.

« Ook de provincien zijn op het berigt van de aftreding van den heer *Humann* en de door hem ondervondene tegenkanting in beweging geraakt; de departementale drukpers volgt die van Parijs en trekt zich de zaak van den in ongenade gevallen minister aan; de bevolking volgt ook, en in eenige onzer groote fabriekssteden worden adressen gereed gemaakt.

« Om de waarheid hulde te doen, dient nogtans gezegd te worden, dat te Parijs eene vrij sterke minderheid met alle magt tegen den maatregel is. Zij bestaat uit de renteniers, die de interessen volstrekt niet willen verminderd zien. Om aan dit voorname gedeelte der Parijsche

bevolking; welke de nationale garde vult, niet te mishagen, verklaart zich het ministerie zoo sterk tegen het plan van den heer *Humann*."

— De jonge Egyptenaren, die de Onder-Koning *Mehemed-Ali* naar Parijs gezonden had, om aldaar gevormd te worden, keeren terug naar hun land. In Egypte zijn thans scholen opgerigt, waar zij, volgens oordeel van den Onder-Koning, genoeg kunnen leeren.

— Volgens berigten van de Spaansche grenzen, zouden er te Barcelona op nieuw onlusten ontstaan zijn, en wel na het vertrek van *Mina*, die de stad had moeten verlaten om de belegering van Virgen del Hort voort te zetten.

's GRAVENHAGE den 24sten Januarij.

Morgen ochtend zal er weder een nieuw regtsgeding tegen den heer *H. P. Scholte c. s.* voor de regtbank van eersten aanleg, regtdoende in correctionele politie, aanvangen, wegens eene, te Bodegraven gehoudene godsdienstige en niet geoorloofde vereeniging van meer dan 20 personen. Behalve gemelde heer *Scholte*, is er nog een ander persoon, als hoofd der vereeniging, beschuldigd. Niet minder dan drie en twintig getuigen zullen er in deze zaak verhoord worden.

— Eergisteren avond is in de Nederduitschen Schouwburg dezer residentie gevierd geworden de 25jarige tooneeldienst van Mej. *Wicart*, tooneelspeelster aan dien schouwburg. Na het eindigen van de voorstelling, is zij teruggeroepen, en werd er een gedicht, dat te harer eere naar het tooneel was geworpen, door den directeur, den heer *Bingley*, voorgedragen. Hetzelve werd van de zijde des publieks met ondubbelzinnige blijken van tevredenheid ontvangen en toegejuicht.

— Den 22sten dezer is alhier ter aarde besteld het lijk van den eenige dagen te voren in deze residentie overleden baron *Goubau d'Hovorst*, in leven minister van staat, tot in 1830 lid van de eerste kamer der Staten-Generaal, en tot in 1826 directeur-generaal voor de zaken der roomsch-katholijke eeredienst. Baron *Goubau* was den 14den Februarij 1756 geboren en heeft dienvolgens den hoogen onderdom van bijna 80 jaren bereikt. Reeds tijdens den Brabandschen opstand, gaf de baron *Goubau*, die destijds de betrekking van raad fiscaal bij den grooten raad van Mechelen bekleedde, vele bewijzen van zijnen vastberaden aard en van zijne verwijdering der beginselen, welke zoowel te dien tijde, als later, den staat van zaken in zijn vaderland omverwierpen. In 1789 bleef de raad fiscaal *Gaubau*, hoezeer de regering naar Luxemburg de wijk genomen had, op zijnen post, alhoewel de meesten zijner ambtgenooten het land verlaten hadden. Hij werd door de oproerigen in de gevangenis geworpen, en bleef in den kerker tot in April 1790. Zijn regtsgeding werd opgemaakt; en zijne geheele vrijstelling was daarvan het gevolg. Tijdens den inval van het Fransche leger in Belgie, in 1794, verkocht baron *Goubau* zijne eigendommen, verliet zijn vaderland, zette zich te Weenen neder, alwaar de Keizer hem tot een zijner kamerheeren verhief, en tot lid van de commissie der Belgische vereffening benoemde. Eerst toen de gebeurtenissen van 1814 Belgie van het vreemde juk hadden ontslagen, keerde hij in zijn vaderland terug. Daar de voormalige Oostenrijksche bezittingen in de Nederlanden onder den schepter van het huis van Oranje-Nassau gebragt waren, aanvaardde baron *Goubau*, met toestemming van den Keizer van Oostenrijk, die hem zelfs met eene bijzondere aanbeveling bij het Nederlandsch bewind vereerd had, de belangrijke betrekkingen, welke de Koning goedvond hem toe te vertrouwen, en die hij, gedurende eene reeks van jaren, met ijver vervuld heeft. Als directeur-generaal voor de roomsch katholijke eeredienst, deed hij zich, onder anderen kennen, door de, ook op zijnen raad, genomen besluiten, tot oprigting van het *Collegium Philosophicum*. Toen in 1826 de zaken der roomsch-katholijke eeredienst onder het departement van binnenlandsche zaken gebragt werden, werd *Goubau* tot lid van de Eerste Kamer benoemd, alwaar hij dezelfde beginselen voorstond, die hem de oprigting van het *Collegium Philosophicum* hadden doen aanraden. In die betrekking bestreed baron *Goubau*, in de zitting van 1828—1829, de aanbieding, aan Z. M., van de beruchte petitien, waartoe in de Tweede kamer, op voorstel der heeren *le Hon* en *Corver-Hooft*, besloten was, doch met welk besluit de Eerste Kamer zich niet vereenigde. Gedurende zijne langdurige administratieve loopbaan, heeft baron *Goubau* niet opgehouden menigvuldige bewijzen van uitgestrekste kennis te geven, alsmede van eene ongewone werkzaamheid, en van eene standvastige gehechtheid aan zijne pligten en aan den vorst, dien hij diende. De Koning verliest in hem een getrouwen onderdaan en een dienaar, die tot aan den laatsten ademtogt zijn gezworen eed ongeschonden gehouden heeft. Het behaagde Z. M. ook, eenige jaren geleden, den baron *Goubau* te benoemen tot kommandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw. Plegtstatig was de ter aarde bestelling van de stoffelijke overblijfselen van *Goubau*. De lijkkoets werd voortgetrokken door de paarden van een zijner voormalige ambtgenooten, en ging vergezeld van 16 staats-boden van verschillende ministerien. Achter de lijkkoets volgden de rijtuigen van de ministers. In een derzelve bevond zich de vicaris van de St. Willibrordus-kerk in deze hofstad. In acht rijtuigen, welke daarop volgden, waren de talrijke vrienden van *Goubau* gezeten. Alle de Belgen, die zich te 's Hage bevonden, en daarin niet werden verhinderd, hebben hunnen landgenoot de laatste eere bewezen, door hem naar de begraafplaats te vergezellen.

AMSTERDAM, den 24sten Januarij.

Beurs van den 23sten Januarij.

De verschillende tijdingen uit Spanje behelzen ook heden weinig nieuws: Bij de Armée is niets van belang voorgevallen. De rust te Barcelona is door het gedrag van *Mina* wel hersteld, doch er heerscht aldaar nog veel gisting. Uit Madrid blijven de tijdingen gunstig; de heer *Mendizabal* zoekt hulpbronnen in Spanje zelf te vinden, voor dat hij tot eene buitenlandsche leening zijne toevlugt nemen zal; daaronder behoort het opheffen der Nonnenkloosters, welke als zeer rijk beschouwd worden; nopens zijne finantieele plannen blijft echter gedurig de grootste spanning heerschen, en daaraan moet het ook toegeschreven worden, dat de Spaansche effekten eene kalme houding aangenomen hebben en de variatien sedert eenigen tijd van geen belang zijn.

Blijvende prijzen ten $4\frac{1}{2}$ uur.

Holland. $2\frac{1}{2}$ pCt. $55\frac{7}{16}$ à $\frac{1}{2}$; 5 pCt. $103\frac{5}{16}$ à $\frac{1}{4}$; kansbiljetten $24\frac{7}{16}$ à $\frac{1}{2}$ f; oud sijndikaat 96; dito nieuw $79\frac{3}{4}$; aandeelen handelmaatschappij $123\frac{5}{8}$ pCt, alles bij zeer onbeduidende affaire.

Spanje. Ardoins kleine stukken $50\frac{7}{8}$; dito groote $50\frac{1}{8}$ à $\frac{1}{4}$; fransche uitgestelde $19\frac{3}{4}$ gebleven door koopers voor Belgische Rekening; passive $16\frac{1}{2}$ à $\frac{5}{8}$.

Alle Russische en Oostenrijksche fondsen als gisteren bij nietigen handel.

Effecten-Societeit van 24 Januarij.

Bijna geen handel, en hoegenaamd niets nieuws; eenige kleine postjes spaansche effekten werden tot iets verlaagde prijzen omgezet.

Holland. $2\frac{1}{2}$ pCt. $55\frac{1}{2}$; 5 pCt. $103\frac{1}{4}$.

Spanje. Ardoins kleine stukken $50\frac{3}{4}$, $\frac{11}{16}$; groote $50\frac{1}{8}$ à 50; fransche uitgestelde $19\frac{13}{16}$, op tijd $19\frac{3}{4}$ gedaan.

Mengelwerk.

Gruweltooneelen in Barcelona.

Wie de geschiedenis der Fransche revolutie kent, zweven, ongetwijfeld, nog vaak, met smartelijke herinnering, de gruwelen voor den geest, die, in September 1793, midden in *Parijs*, eene bende van honderden moord- en plunderaars, het uitvaagsel van het menschdom, aanrigtte, terwijl zij alle, van koningsgezindheid verdachte lieden, onder de moordbijl der guillotine, ten aanschouwe van een juichend gepeupel, deed omkomen. Het, sedert dat tijdstip, door ervaring en beschaving wijzer geworden gedeelte van Europa's meest verlichte bewoners, voedde, om der menschheid wil, de stille hoop, dat onze eeuw zulke tooneelen van onmenschelijkheid nimmer zou hebben te betreuren. Maar te vergeefs! Die bewuste September-gruwelen hebben hun evenbeeld gevonden in de bloedtooneelen, waarvan *Barcelona* den 4 en 5 Januarij getuige was.

Reeds bij den aanvang van het jaar heerschte in *Barcelona* eene gisting. Het opbruischende patriotismus verlangde naar ruimer verademing; en daar het jaargetijde te ongunstig is, om de Karlisten in hun gebergte op te zoeken en aan te grijpen, en MINA reeds sedert drie weken met zijne heermagt voor een ellendig klein stadje lag, dat door een paar vestingwerken verdedigd wordt, zocht men weêrlooze offers, in wier bloed het vuur der wraak kon gekoeld worden. Men verhaalde elkander het gerucht of de tijding, dat de Karlisten de in *San Lorenzo del Pitheus* gevangen genomen Christines hadden doodgeschoten. Men vernam, dat eenige hoofden der Karlisten uit de gevangenis waren ontvlugt, gruweldaden hadden gepleegd, vrouwen de oogen uitgestoken, en [illegible] jaren gevangenisstraf waren veroordeeld geworden. Gewapende benden, meest uit nationale gardes van het beruchte twaalfde bataljons: *la Blousa* geheeten, doorliepen de stad, onder het geroep: dood aan de Karlisten. — Den 4. des avonds ten 4 uren, vingen deze benden hunnen optogt door de straten aan, terwijl hun getal, met het vallen van den avond, meer en meer aangroeide. De alarmtrom werd geslagen en de nationale garde kwam onder de wapenen. Het volk belegerde het paleis van den generaal en verlangde, dat men alle Karlistische gevangenen zou doodschieten. De generaal ALVAREZ hoopte het razende gepeupel tot rust te brengen en beloofde de teregtstelling den volgenden dag. « Neen dadelijk, dadelijk!" riep de moorddadige menigte brullend uit. De generaal weigerde zulks. En nu gaat er een geschreeuw uit het midden der oproermakers uit: « *Assaltar la Ciudadela!*" (bestormen wij de citadel!) en in een oogenblik zijn, als door een tooverslag, ladders, touwen en fakkels in menigte voorhanden. Er is eene ontelbare volksmenigte op de been, en posten van nationale gardes worden, op eene zeer geregelde wijze, aan alle kanten uitgezet, om de orde te bewaren, en alle buitensporigheden te verhinderen: zoodat de geheele stad een krijgshaftig aanzien verkreeg. Alle straten zijn verlicht; de schouwburg wordt

gesloten. Maar het woedende volk overweldigt de uitgezette posten en neemt de citadel stormenderhand in, en nu dringen de veroveraars geweldadig de vertrekken van den gouverneur PEDRO DE PASTORS binnen, die hun de sleutels der gevangenis moet afgeven, hetwelk hij echter niet dan met verlies van zijn levendigheid behoorde te doen. Het was des avonds ten 7 ure. De veroveraars ijlen nu naar den toorn. De eerste, die door hun moordend staal valt, is O'DONNEL. Zij slingeren zijn ligchaam van den wal naar beneden, om het der woedende menigte ten speelbal over te laten. Men bindt het een touw aan de voeten, sleept het lijk door alle stegen en verbrandt het eindelijk aan de Rambla, op dezelfde plaats, waar men den generaal BASSA verbrand heeft. In de gevangenis zelve hebben de schrikbarendste tooneelen van verwoesting plaats. Eenige der bloeddorstige banditen doorschieten de weerlooze gevangenen, en met het jammerklagen der stervende slagtoffers, vermengt zich het getier en gejuich der kanibalen. De valbrug is nedergelaten, en het volk, dat nu onwederhoudbaar meester van de citadel is, vervolgt zijne moorddadige en geweldadige oogmerken. Nadat alle gevangenen vermoord zijn, ijlt men ook naar de zaal, waar de zieken van bunne legersteden geboeid liggen. Hoe velen daar omkwamen is onbekend. Ten 8 uren had het moordtooneel eenen aanvang genomen en eindigde te middernacht. Gedurende al dezen tijd, stond de nationale garde, even als te *Brussel* bij het plunderen van de huizen der orangisten, met het geweer in den arm, alsof zij gecommandeerd waren, om te beletten, dat niemand de woestelingen zou storen.

Des morgens van den 5den hield de generaal ALVAREZ inspectie over de troepen, die op de pleinen geblvouakkeerd waren, en drukte, bij die gelegenheid, zijne tevredenheid uit over haar gehouden gedrag. Maar het volk, niet tevreden stroomen bloeds te hebben doen vloeijen, ging nog een stap verder; sprak onbewimpeld van het slechten der citadel en het proclameren der constitutie van 1812. Des voormiddags werden er, van wege den gouverneur en de stedelijke regering, niets beduidende proclamatien uitgevaardigd; en des namiddags trokken talrijke afdeelingen der nationale garde, onder vreugde muzijk en wapperende vanen, de stad door, den steen der constitutie rond dragende, en dit toegeven aan den oproerigen wil des razenden gepeupels wordt de oorzaak, dat geheel *Barcelona* in opstand raakt en een schouwtooneel der grootste wanorde wordt.

Door den onverschrokken moed en het doorzigt van ATRONELLA, kommandant van het 6de bataljon nationale garde, namen echter de zaken eenen anderen keer. Op den raad van dezen hoofdofficier, onderzocht de generaal ALVAREZ den geest der troepen, en bevond, dat die alles behalve naar het aannemen der constitutie van 1812 overhelde. Er werden hierop eenige verdachte personen in hechtenis genomen, en, onder anderen, de kommandant der nationale garde te paard, die den generaal het tegenovergestelde had willen doen gelooven. Er werden bij den gevangen genomenen papieren gevonden, die ten bewijze van eene geheime zamenzwering strekten.

Den 6den ontwikkelde de nationale garde eene magt, die de rustverstoorders geheel en al verstrooide en aan orde en wetten onderwierp. De generaal MINA, die, op het gerucht van den opstand, zoo spoedig mogelijk kwam aansnellen, toonde zijn hoogste misnoegen over het voorgevallene en gaf verder de noodige bevelen tot het herstel der rust. Den 8sten vaardigde hij eene proclamatie aan de Barceloners uit, waarin hij de goede ingezetenen tot eendragt aanmaant, om zich door dit onoverwinbaar wapen tegen alle kwade praktijken van het graauw te kunnen verzetten, en hen tevens verzekert, dat het openbaar gezag hunne pogingen altijd zal ondersteunen. Op dien dag was *Barcelona* weder tot rust gebragt. Het voorgevallene is, bij vele vroegere, eene nieuwe les voor elk regeringsbestuur.

Fieschi en zijne Medeschuldigen.

(*Vervolg van No. 6.*)

In onze beide voorgaande artikelen over FIESCHI, hebben wij gewag gemaakt van zijne eerste verhooren in de eerste vierentwintig uren na zijne gevangenneming. Bij die verhooren was het reeds gebleken hoe zijn ware familienaam was. Thans willen wij eenen blik rugwaarts werpen op de plaats zijner geboorte, en, uit het rapport van den Heer PORTALIS verder overnemen, wat van zijnen levensloop tot aan zijne gevangenneming is aan het licht gekomen.

Er bestaan te *Vico*, op het eiland *Corsika*, of wel in den omtrek van dezen burgt, twee familiën, van Italiaanschen oorsprong, en aldaar van *Rome* of *Genua* herkomstig, doch sedert onheugelijke jaren woonachtig. De eene draagt den naam van FIESCHI, de andere van GUELFI. Deze beide familiës zijn menigmaal met elkander verbonden geweest. JOSEPH FIESCHI behoort tot de laatstgenoemde familie. Zijn grootvader, IGNACIUS GUELFI, huwde eerst MARIA FIESCHI waarbij hij drie kinderen won: JOHANNES ANTONIE, LODEWIJK en MARIA ANNA. Uit een tweede huwelijk won hij vier kinderen, waarvan twee eene talrijke nakomelingschap hebben nagelaten.

LODEWIJK, bijgenaamd *Pelu secco*, was zoon van IGNACIUS GUELFI, van beroep herder, woonde te *Renno*; kanton *Vico*, en huwde tweemaal.

Het is onbekend, waarom deze zijnen familienaam verzaakte en die zijner moeder aannam. Genoeg, dat hij zich altijd FIESCHI liet noemen. Hij werd, bij arrest van het criminele hof van het departement van *Golo* den 30sten Thermidor jaar 12, tot zes jaren gevangenis en tentoonstelling veroordeeld, wijl hij zich aan diefstal had schuldig gemaakt, en met eene rooverbende in betrekking stond, die de stad *Bastia* en hare omstreken verontrustte.

JEROME FIESCHI, zijn neef, werd met hem veroordeeld. Eerstgenoemde is den 8sten Maart 1808 in de gevangenis te *Embrun* overleden.

JACQUES-TOUSSAINT FIESCHI is op het veld van eer, onder NAPOLEON, gesneuveld.

FIESCHI zelf heeft den veldslag in *Rusland* bijgewoond. Op het ... maakte hij in *Polen* kennis met den Graaf DE DAMAS, destijds aide-decamp van den Hertog van DALMATIE. Hij was toen sergeant bij een regiment, waarover de generaal FRANCESCHETTI het bevel voerde.

Hij volvoerde bij die gelegenheid eene heldhaftige daad, waarvan zijn chef nimmer de herinnering heeft vergeten. Het legioen, waarbij hij diende, werd naderhand aan den koning van *Napels* afgestaan. Hij ging dus in dienst van dien vorst, den 14 April 1813, over en onderscheidde zich, in die betrekking, door bekwaamheid en dienstijver.

Nadat zijn korps in 1814 te *Ancona* was afgedankt, kwam zoodoende FIESCHI den 8 September weder op *Corsica*, waar hij in dienst van een corps trad, *het provinciaal regiment van Corsika* genoemd.

In Januarij 1815 was hij serjant bij dit regiment, door den colonel MONNEZET gecommandeerd, en met de orde der beide Sicilien vereerd. Toen NAPOLEON van *Elba* in *Frankrijk* kwam, werd FIESCHI met eene detachement naar de omstreken van *Cervioni* gezonden, waar bij, volgens geruchten, beschuldigd werd, zich, bij den brand van het huis eener rijke weduwe, van eene kostbare kam meester te hebben gemaakt, die hij voor honderd francs had verkocht. Hij bleef bij hetzelfde regiment tot na de bekende honderd dagen. Op dit tijdstip werd zijn corps ontbonden, en nam tegelijker tijd de hertog van DAMAS, in *Frankrijk*, uit hoofde zijner verknochtheid aan NAPOLEON, vervolgd, zijne toevlugt naar *Corsica*. FIESCHI had het geluk hem te zien, en zijne familie het geluk hem dienst te bewijzen. Koning JOACHIM MURAT was intusschen ook eene schuilplaats op dit eiland komen zoeken en zocht daar eenige Soudenieren aan zich te verbinden; onder dezen bevond zich ook de generaal FRANCESCHETTI. FIESCHI volgde zijnen voormaligen kolonel, en beiden zeilden den 28 September naar *Calabrië*.

De bloedige uitslag dezer onderneming is genoegzaam bekend. FIESCHI werd krijgsgevangen gemaakt met het overschot van JOACHIMS leger. Generaal, officieren en soldaten werden allen met de wapenen in de hand gevangen genomen; men beschouwde hen als rebellen, en allen werden ter dood veroordeeld. FERDINAND IV weigerde echter zijne goedkeuring aan dit vonnis te geven; waardoor allen ter beschikking van *Frankrijk* werden gesteld.

FIESCHI keerde alzoo met zijne strijdmakkers weder naar *Corsika* terug. Een zijner neven heeft de beschuldiging tegen hem ingebragt, dat hij aldaar, kort na zijne wederkomst, eenen muilezel te *Ajaccio* had gestolen; en dat de gebroeders GUELFI genoodzaakt geworden waren, om hem voor crimineele vervolgingen te vrijwaren, de waarde van den gestolen ezel aan den eigenaar te voldoen. Om deze reden hadden zij hem dan ook als hunnen bloedverwant afgezonden. Na dit voorval had hij zich naar de provincie *Nebbio* begeven.

Korten tijd hierop werd hij in de nabijheid van *Bastia* aangehouden, beschuldigd van diefstal van een' os, den 17 December 1815, welke hij onder eenen valschen naam had verkocht, alsmede, dat hij de handteekening van den Maire van *Olonetta* had nagemaakt, en zich van het namaken der handteekening had bediend.

De falsiteit werd niet bewezen; maar hij werd, ten gevolge van den gepleegden diefstal, bij vonnis van het hof van assises van het Departement *Corsika*, den 28 Augustus 1816, tot eene gevangenisstraf van 10 jaren en te pronkstelling veroordeeld.

Ten gevolge van dit vonnis werd FIESCHI in het huis van arrest te *Embrun* gebragt, om daar zijne strafjaren te ondergaan. Gedurende deze gevangenschap onderscheidde hij zich bijzonder door zijn goed gedrag, zoo dat hij, na verloop van twee jaren, het opperbestuur der keuken verkreeg.

Hier maakte hij kennis met de bewuste LAURENTIA PETIT, die er voor vijf jaren gevangen zat.

Den 2 September 1826 werd hij in vrijheid gesteld, en vertrok toen naar *Vienna*, waar hij in de fabrijk van VILLENEUVETTE slechts twee maanden arbeidde en van daar werd weggezonden, omdat men vernam, dat hij te *Embrun* om diefstal had gevangen gezeten. Uit de instructie is al verder gebleken, dat hij in December 1826 reeds weder werkzaam was in eene lakenfabrijk te *Lodève*. Den 15 Maart 1827 verliet hij *Lodève* en begaf zich naar *Sainte-Colombe*, departement van de *Rhône*, en van daar naar *Vienne*, departement der *Isère*, van waar hij, na vier maanden in de fabrijk der heeren CHAPIT en ANSELME gearbeid te hebben, heimelijk vertrok, zonder betaling eener schuld van vier en twintig francs, welke hem was voorgeschoten.

(*Het vervolg hierna.*)

Waterhoogte te Arnhem.

Den 24 Jan. 1 El 2 Palm 5 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 20 D
Den 25 Jan. 1 El 3 Palm 0 Duim; gewassen 5 Duim; gevallen 0 D

Nadere informatien zullen te bekomen zijn bij den Heer Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat, te *Arnhem.*

Arnhem, den 20sten Januarij 1836.

De Gedeputeerde Staten der Provincie *Gelderland*,
VAN HEECKEREN VAN KELL.
Ter Ordonnantie van dezelve,
De Griffier der Staten,
M. J. VITRINGA.

BEKENDMAKING.

HET GEMEENTE-BESTUUR VAN *LIENDEN* zal, op Vrijdag den 12den Februarij 1836, des voormiddags ten 10 ure, ten huize van *AART VAN EWIJK*, te *Lienden*, onder nadere approbatie van Heeren Gedeputeerde Staten der Provincie *Gelderland*; in het openbaar aan de minst aannemenden AANBESTEDEN:

Het doen der noodige REPARATIEN *aan het* TOORN-GEBOUW, te *Lienden*, met de LEVERANTIEN der daartoe vereischte MATERIALEN; zullende het Bestek en de Conditien hiervan, van heden af, ter lezing liggen ten huize van *A. VAN EWYK* voornoemd.

Lienden, den 22sten Januarij 1836.

De Burgemeester voornoemd,
H. VERBRUGH.

---

† † † COMMISSARISSEN TOT DEN STRAATWEG VAN DEVENTER OVER ZUTPHEN EN WINTERSWIJK NAAR DE PRUISSISCHE GRENZEN, — Brengen ter kennis van de houders der aandeelen op voornoemden Straatweg, dat de COUPONS, verschenen 1 Januarij 1836, door den Thesaurier zullen worden aangenomen tegen uitbetaling van *f* 22,50; en dat eerlang, op nader te bepalen dag, ten overstaan der deelhebbers, REKENING gedaan, en één AANDEEL UITGELOOT zal worden.

---

† § † De Notaris Mr. *JB. NYHOFF*, qq. zal op den 4den en 18den Februarij 1836, des avonds ten 6 uren, in *het Zwijnshoofd*, te *Arnhem*, veilen en verkoopen: Eenen vruchtbaren TUIN met VRUCHTBOOMEN, waarin twee HUIZEN, verdeeld in onderscheidene woningen, — aan den straatweg — een van welke huizen heeft twee bovenkamers met een uitgestrekt uitzigt over den *Rijn* en *de Betuwe*. — Voorts ACHTERHUIS of KEUKEN en BERGPLAATS, gelegen nabij *Arnhem* aan den *Utrechtschen* Straatweg, gequoteerd No. 62, groot ongeveer 20 Roeden nieuwe maat, ompaald Oost *de Kevers gang*, West den Heer *ALPHERTS*, Zuid den Straatweg, Noord de Wede. *HUBERS*: — te aanvaarden den Tuin *dadelijk na den toeslag*, en de huisparcelen op 1o. Mei aanstaande — zullende de veiling ook plaats hebben in 4 parceelen — waaromtrent, alsmede omtrent verder onderrigt, men wordt verwezen naar de publicatie-biljetten en naar voornoemden Notaris *NYHOFF.*

---

† † † In de maand Maart 1836, den dag nader te bepalen, zal, ten overstaan van den Notaris *WIEGAND*, residerende te *Nijmegen*, publiek, bij inzet, geveild worden:

Een bij uitstek fraai gebouwd, allezins goed onderhouden modern HEERENHUIS, op den fraaisten stand der stad *Nijmegen*, vrij van alle overstrooming, en hebbende, de overheerlijkste wijduitgestrektste gezigten, bevattende dertien roijale modern behangen en geplafonneerde KAMERS, KEUKEN, verwulfde KELDERS, en alle verdere gemakken, welke men bij eene deftige woning verlangen kan, met daaraanschietende grooten en kleineren TUIN, die alle soorten van vruchten, als ook groenten voor eene groote huishouding, opleveren. Een afzonderlijk gebouwde groote PAARDENSTAL en KOETSHUIS, van achteren uitkomende aan genoemden grooten Tuin; nog een afzonderlijk GEBOUW, thans voor een kleindere STAL en KOETSHUIS gebruikt; met een daarnaast BAKHUIS of MANGELKAMER naast eerstgenoemd perceel en door eenen hierbij behoorenden TUIN van het eerste perceel afgescheiden, kunnende dit gebouw, met weinig kosten, tot eene fatsoenlijke woning ingerigt worden. Eindelijk een GEBOUW, thans tot achttien kleine en afzonderlijk verhuurd wordende WONINGEN ingerigt, belendende aan den grooten Stal.

De voormelde gebouwen en derzelver toebehooren zullen, eerst in perceelen en daarna in massa, worden geveild. Blijvende inmiddels het een en ander UIT DE HAND TE KOOP en de vereischte informatien verkrijgbaar bij gemelden Notaris, het zij in persoon of met gefrankeerde brieven.

Te Huur,

Om met primo Mei 1836 te kunnen aanvaarden, een zeer aangenaam, in de Graafschap *Bentheim*, nabij het dorp *Veldhuizen* en een ½ uur gaans van de Stad *Nieuwenhuizen* gelegen BUITENGOED, *de Schuilenburg* genaamd.

Te bevragen bij den Hoog Wel Geboren Heer *VAN COEVERDEN*, te *Elburg*, of bij den Rentmeester *L. NABER*, te *Veldhuizen*. — Brieven franco.

---

† § † *W. ULDERINK Junior*, oude Firma H. TIKKEL, heeft de eer het geëerde Publiek te berigten, dat hij thans alhier een Winkel heeft gevestigd in het huis van Mejufvrouw VAN DEN HEUVEL in de *Bakkerstraat*, over de *Turfstraat*, en ruim voorzien is van de volgende goederen, alles tot verminderde prijzen, als: alle kleuren van VERLAKTE GOEDEREN, TAFEL-LAMPEN, KRISTAL, GALANTERIEN, PARFUMERIEN, blank BLIKWERK, EAU DE COLOGNE, en veel meer artikelen, alles breeder omschreven op briefjes, die aan de huizen zullen worden bezorgd. Belooft eene prompte bediening. De Winkel zal geopend worden op Woensdag den 27sten Januarij aanstaande.

J. J. MINKENHOF,

VAN AMSTERDAM,

Maakt het geëerd Publiek bekend, dat hij hier gearriveerd is met een fraai assortiment van VERLAKTE en andere GOEDEREN; dat hij, door verandering van affaire, zijne goederen tegen FABRIEKS-PRIJZEN zal verkoopen, en alles tot vast gestelde prijzen, waar van de biljetten aan de huizen zullen worden bezorgd.

P. S. De Winkel zal geopend worden den 26 dezer, des morgens van 9 uren, tot des avonds 9 uren, zoo lang dezelve hier zal zijn uitgepakt, ten huize van *H. REENS*, in de *Kerkstraat*. Verzoekt ieders gunst, en belooft een prompte behandeling.

BERIGT.

De Ondergeteekende Administratie van het *Slot Johannisberg* maakt hiermede bekend, dat, daar de KABINET-WIJNEN van genoemd Slot van het gewas 1825 geheel uitverkocht zijn, zij met den verkoop der *Kabinet-Wijnen* van het jaar 1831 eenen aanvang gemaakt heeft en dezelve bij haren Agent, den Heer *D. LEIDEN te Keulen*, tot de hierbij vastgestelde prijzen te ontbieden zijn:

Eerste soort met Zilverlak, per Flesch à *f* 7 in 24 Guld. voet — gelijkstaande met *f* 7.10 Ned. Cour.

Tweede soort met groen lak, per Flesch à *f* 4 in 24 Guld. voet — gelijkstaande met *f* 4.05 Ned. Cour.

Derde soort met geel lak, per Flesch à *f* 2½ in 24 Guld. voet — gelijkstaande met *f* 2.55 Ned. Cour.

Behalve de genoemde Wijnen, blijven de Kabinets-Wijnen van 1822 tot de volgende prijzen verkrijgbaar, als:

Eerste soort met Goudlak, per Flesch à *f* 7¼ in Guld. voet — gelijkstaande met *f* 7.35 Ned. Cour.

Tweede soort met rood lak, per Flesch à *f* 4¼ in 24 Guld voet — gelijkstaande met *f* 4.30 Ned. Cour.

Alle Fleschen worden met het Vorstelijke Wapen verzegeld en met een door de Administratie onderteekende Etiquet voorzien.

De verpakkings-kosten worden bijzonder en ten billijkste berekend.

SLOT JOHANNISBERG in het RIJNGAU den 1sten Januarij 1836.

De Administratie voornoemd
J. B. HECKLER, J. PRZIHODA.

PÂTE PECTORALE
VAN REGNAULT SENIOR
Gebreveteerd Pharmacien van 't Gouvernement te Parijs.

Menigvuldige ondervindingen, in al de Hospitalen van *Parijs* gedaan, hebben ten volle bewezen, dat de *Pâte Pectorale* van REGNAULT *Senior*, *geen opium inhoudt*, en dat dezelve een bewezen overwigt heeft op alle Pectorale middelen tot het genezen van *Verkoudheden*, *Catharas*, *Kinkhoest*, *Borstspanningen of Asthmes*, *Schorheid*, *Hoest* of *Ontsteking op de Borst*; al deze voordeelen hebben den roem van dit middel gevestigd, hetwelk ons aanmoedigt, om hetzelve ten strekste aan te bevelen. De verschillende Depots zijn te *Amsterdam* bij *Bourette*, in de Kalverstraat No 39 en bij *A. Kluytenaar*, in de Kalverstraat No. 218; in den *Haag* bij *Nieuwkerk*, confiseur, en bij *Sack*, Koopman aldaar; te *Rotterdam* bij *Losel Vorstman*, 's Westnieuwland; te *'s Hertogenbosch*, bij *S. L. Welsch en zoon*; te *Groningen* bij *J. Sijpkens*, Koopman; te *Utrecht* bij *Reuser*; te *Middelburg* bij *van Bakelgen* Languedeloosstaat L. B. No. 116, alsmede bij *Marinissen*, en te *Leyden* bij *Zuur*, confiseur.

Door [illegible]

OVER DEN AANLEG

EN DE

BEWERKING VAN WOESTE GRONDEN

VOOR DE

HOUT-KULTUUR,

VOOR ZOO VER DEZELVE VAN EEN' GELIJKSOORTIGEN AARD ZIJN, ALS DIE

IN HET

GRAAFSCHAP ZUTPHEN,

WORDEN GEVONDEN.

Prijs *f* 1.10.

TE ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.